

nogle rent sproglige *Ændringer* er det dog fundet rigtig i *Stedet* for *Udtrykket* „uden dramatisk *Udstyr*“ at indsætte *Ordene* „der ikke har Karakteren af dramatisk *Opførelse*“, idet det ikke er *Bestaffenheden* af det benyttede *Udstyr*, men *Fremstillingens* hele *Karakter*, der i denne *Henseende* bør være afgørende.

Ordene „foran *Bærket*“ have *Hensyn* til *Bærker*, der ere optagne i *Tidskrifter* eller andre *Samlinger*, idet det i *sa* *Fald* ikke vil være naturligt paa *Titelbladet* at tage *Forbehold* med *Hensyn* til en enkelt *Del* af *Samlingen*. Den hele *Bestemmelse* hviler paa den *Betragtning*, at *Forfatterne* kun *indtagelsesvis* kunne antages at have nogen *Interesse* i at modsatte sig *Oplæsning* eller *Fremsigelse*, og at der derfor af *Hensyn* til den *almindelige* *Folkoplysningens* *Tarv* er naturligere i disse *sa* *Tilfælde* at paalægge *Forfatteren* den *Pligt* at tilkendegive *sa* *dant*, *fremfor* i de *almindelige* *Tilfælde* at *nødvendiggøre* en *Henvendelse* til ham om et *Samthkke*, der dog ikke vil blive nægtet. Denne *Betragtning* kan formentlig ikke ganske *afvises*, og *Hensynet* til *Forfatteren* kan næppe vække *Betæneligheder* overfor den *foreslaede* *Regel*, da han jo altid ved *Forbehold* kan sikre sig.

Den i § 2 under *Vitra b* foreslaede *Regel* om, at *Komponisten* maa tage særligt *Forbehold* angaaende *Retten* til offentlig *Udførelse* stemmer med den af *Folketingsudvalget* foreslaede *Ændring*. *Udførelsen* er ganske svarende til den ved § 1 2det *Stykke* foretagne. Det har nemlig været *Meningen* at fastslaa, at en *scenisk* *Opførelse*, s. *Ek.* af et enkelt *Akt* af en *Opera* ikke er tilladt, men at det kun er *Udførelse* paa *Koncerter* og lignende, som i *Mangel* af *Forbehold* skal *faa* *aaben* for alle.

Til § 3.

Denne *Bestemmelse*, der svarer til *Lov* 29de *December* 1857 § 7, har formentlig sin *rette* *Plads* her, da den hjemler en *Forfatterret* udenfor de i §§ 1 og 2 nævnte *Tilfælde*. En tilsvarende *Plads* har *Bestemmelsen* ogsaa næsten i alle fremmede *Love*.¹⁾ Da ingen særlig *Udtalelse* om *Retten*s *Varighed* er optaget, komme *Reglerne* i §§ 21 og 22 ligesom til *Udvendelse*. Dette er en *Simplifikation* i *Systemet* uden *praktisk* *Betænelighed*. Derfor blive ogsaa *Ordene* i

Lov 1857 § 7, „hvad enten det er et videnskabeligt *Institut* o. s. v.“, *overflødige* og kunne *udelades*. Det følger af sig selv, at *Bærker*, *udgivne* af et *Selskab* o. s. v., følge *Reglerne* om *anonyme* *Bærker*. At *Udgiverens* *Ret* kun er en *Ret* til *Offentliggørelse* af det samlede *Bærk*, er ogsaa tidligere antaget. *Udtalelsen* om *Dagblade* tilfigter kun at *affkere* en — næppe *begrundet* — *Dviol*.

Ændringen i *Paragraffens* første *Stykke* er blot sproglig.

I andet *Stykke* er udeladt *Bestemmelsen* om, at *Forfatteren* af det enkelte *Bidrag* ikke paa anden *Maade* kan udgive dette før et *Aar* efter den første *Udgivelse*. Ligesom *Optagelsen* af denne *Regel* er stødt paa bestemt *Modstand* fra *norste* *Forfatteres* *Side*, *saaledes* synes det *overhovedet* ubetænkeligt at overlade til *Udgiverne* selv i denne *Henseende* at varetage deres *Tarv*.

Til §§ 4 og 5.

Paragrafferne gengive nøjagtigt *Indholdet* af det tidligere *Forflags* § 4, *saaledes* som dette var ændret af *Folketingsudvalget*. *Ombytningen* af de enkelte *Bestemmelser* i § 4 tilfigter blot at tilvejebringe en mere *logisk* *Rækkefølge*.

§ 5 stemmer med den tidligere § 4, 3de *Stykke*. *Udførelsen* fra *Udvalgets* *Forflag* tilfigter at fastslaa, dels at enhver *Oversættelse*, ogsaa den ikke offentliggjorte, nyder *Beskyttelse*, dels at den, der i *Strid* med *Reglerne* i § 4 har foretaget en *Oversættelse*, vel er *uberegtiget* til selv at udnytte denne, men *omvendt* ogsaa maa kunne hindre, at *Forfatteren* eller andre *egnemæssig* udnytte den til egen *Fordel*.

Til § 6.

Denne *Bestemmelse* i *Forbindelse* med § 7 opstiller en *Ordning* af det ved egentligt *Medforfatterstab* stiftede *Rettsforhold* samt andre *Tilfælde*, hvor *Forfatterretten* tilkommer flere i *Forening*. Den gældende *Ret* indeholder ikke tilsvarende *Bestemmelser*, hvortil der er *Trang*, da en simpel *Anvendelse* af de *almindelige* *Regler* om *Sameje* næppe er ubetinget heldig og vil efterlade *adskillig* *Dviol*. I den *spenste* *Lov* (1877) § 20 findes en *Bestemmelse* vedrørende dette *Forhold*, men den der *udtalte* *Regel* er *baade* for *absolut*, for *sa* *vidt* den kræver alle *berettigedes* *Samthkke* til enhver *Offentliggørelse*, jfr. ogsaa *portugisisk* *Civilkodex*s *Art.* 595 b, og for *musikkal-* *dramatiske* *Bærkers* *Bedommende* for *ubestemt* til at muliggøre en *sikker* *Anvendelse*. Til den *modsatte*

¹⁾ *Norsk* *Lov* § 4, jfr. § 8, *svensk* *Lov* 1877 § 5, *fransk* *Lov* § 4, *tysk* *Lov* § 2, jfr. § 13, *østerrigsk* *Lov* § 1 b, jfr. § 15, *spansk* *Lov* *Art.* 4, *hollandsk* *Lov* af 28de *Juni* 1881 *Art.* 2 a og b.